

عنوان مقاله:

بررسی فراوانی دیس منوره در مصرف کنندگان آیودی میرنا به عنوان روش پیشگیری از بارداری در مقایسه با آیودی مسی

محل انتشار:

مجله زنان، مامایی و نازایی ایران، دوره 13، شماره 6 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

تکتم توکلیان فر - دانشجوی کارشناسی ارشد مامایی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

فاطمه رمضان زاده - استاد گروه زنان و مامایی، مرکز تحقیقات بهداشت باروری ولیعصر(عج)، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

مامک شریعت - استادیار گروه بهداشت مادر و کودک، مرکز تحقیقات مادر و کودک، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

فاطمه السادات حسینی - کارشناس ارشد مامایی، دانشکده پرستاری مامایی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

بتول حسین رشیدی - دانشیار گروه زنان و مامایی، مرکز تحقیقات بهداشت باروری ولیعصر(عج)، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

علی منتظری - استاد گروه بهداشت روان، پژوهشکده علوم بهداشتی جهاد دانشگاهی، تهران، ایران

سید جواد پورافضلی فیروزآبادی - دانشجوی پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: دیس منوره یا قاعدگی دردناک اختلال شایعی است که حداقل نیمی از زنان در طول دوره باروری خود آن را تجربه می کنند. از روش های کاهنده سطح پروستاگلاندین ها می توان در درمان دیس منوره استفاده کرد. یکی از این روش ها به کارگیری آیودی آزاد کننده لونورژسترل با نام تجاری میرنا است. این مطالعه با هدف بررسی فراوانی دیس منوره در مصرف کنندگان آیودی مسی در مقایسه با آیودی میرنا صورت گرفت. روش کار: این کارآزمایی بالینی دوسوکور روی ۱۶۰ زن ۲۰-۳۵ ساله، متقاضی استفاده از آیودی مراجعه کننده به مرکز بهداشتی درمانی شهید آیت در سال ۸۶-۱۳۸۵ انجام شد. نمونه ها با روش تصادفی سازی به دو گروه ۸۰ نفره گروه A (جایگذاری آیودی میرنا) و گروه B (جایگذاری آیودی مسی ۳۸۰-A) استفاده می کردند، تقسیم شدند. دو گروه در بدو ورود به مطالعه و ماه های ۱، ۳ و ۶ بعد از جایگذاری آیودی پیگیری شدند و پرسش نامه های طراحی شده در مورد هر کدام از آنها تکمیل شد. داده ها با آزمون مجذور کای، آزمون تی مستقل و آنالیز واریانس با اندازه گیری مکرر به کمک SPSS (نسخه ۵/۱۱) تحلیل شد. یافته ها: با وجود این که شش ماه پس از جایگذاری آیودی دیس منوره به طور معناداری در هر دو گروه در مقایسه با ماه اول کاهش یافته بود ($p < 0.01$)، دیس منوره در گروه A به طور معناداری زودتر و سریع تر از گروه B کاهش یافت ($p < 0.03$). نتیجه گیری: در موارد عدم پاسخ بیماران به درمان های دیس منوره می توان به صورت انتخابی از میرنا علاوه بر روش ضد بارداری به عنوان روشی موثر در درمان دیس منوره در خانم های جوان استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

دیس منوره، آیودی میرنا، آیودی مسی ۳۸۰-A

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1729519>

